

Blackstar op het betonweggetje.
Na jaren problemen opnieuw honderd
procent regelmatig dankzij GlucoHorse.

Het verhaal van Annet en Blackstar

Supplementen

Voedingssupplementen. Populair zijn ze wel. Stap een ruitersport-zaak binnen en de rekken staan er vol van. Als je de fabrikanten mag geloven, bieden supplementen een oplossing voor de meest uiteenlopende gezondheidsproblemen. Maar is dat werkelijk zo? Deze vraag is niet gemakkelijk te beantwoorden.

Voedingssupplementen worden aan de man gebracht met allerhande claims, die betrekking hebben op de conditie of de gezondheid van het paard. Product x ondersteunt de vitaliteit, product y helpt bij irritaties van de luchtwegen en product z houdt koliek op afstand. Je kunt het zo gek niet bedenken of er is wel een supplement dat beterschap belooft. Jammer genoeg worden dergelijke claims maar zelden door wetenschappelijk onderzoek ondersteund. Natuurlijk bestaan er supplementen die een therapeutisch effect hebben, maar net zo goed zijn er duizenden producten waarvan de werking nooit werd bewezen. Het gevolg is dat eigenaars maar al te dikwijls goed geld besteden aan middelen die uiteindelijk geen resultaat hebben. Een vervelende situatie, zeker voor de consument. Die ziet door de bomen het bos niet meer. Zoveel mogelijk informatie verzamelen is een goed idee, maar of een supplement écht werkt, blijft op voorhand moeilijk in te schatten. In de praktijk komt het neer op trial and error. Dat ondervond ook Annet de Leng, toen haar merrie Blackstar met artrose te kampen kreeg.

Blackstar is een Tinker die uit Engeland werd geïmporteerd. Haar leeftijd wordt officieel op zes- tot zeventien jaar geschat, maar waarschijnlijk is ze toch een paar jaar ouder. In 2006 werd bij Blackstar voor het eerst artrose vastgesteld. Voor Annet was dat stevig schrikken, maar met een aluminium break-over ijzertje, wat boxrust en een stapschema van zes weken kwam alles weer goed. Jammer genoeg bleef dat niet duren. "Anderhalf jaar later liep Blackstar opnieuw kreupel," vertelt Annet. "Ik heb de dierenarts erbij gehaald, hij stuurde me door naar de kliniek. Ik heb een afspraak gemaakt en kon de volgende week komen voor onderzoek. Lopen op de zachte en de harde bodem, buigproeven, ik kende het ondertussen wel. Ik heb röntgenfoto's laten maken en toen was het wachten... tot je naar binnen geroepen wordt voor de uitslag. De specialist viel meteen met de deur in huis: 'Het is dat ik jouw paard net heb zien lopen, maar met dit soort foto's moet ze ofwel dood zijn, ofwel geen pas kunnen verzetten. Ze heeft overal artrose en nog amper ruimte in haar gewrichten'. Poeh, dan schrik je toch heel erg en probeer je heel hard om niet te gaan huilen."

Blackstar werd behandeld met vijf injecties direct in het gewricht, maar zover er beterschap

Blackstar is een Tinker, die uit Engeland werd geïmporteerd. Officieel wordt ze geschat op zes- tot zeventien jaar, maar waarschijnlijk is de merrie toch een paar jaar ouder.

was, bleef dat beperkt. De merrie liep niet rad, maar ook niet stokkreupel. "Ik ben toen voor het eerst een supplement gaan gebruiken. Gelatinaat. Zonder veel succes. Tijdens de winter ging alles redelijk goed, maar aan het eind van de winter, zo rond februari/maart, begonnen de problemen opnieuw. Blackstar ging steeds korter lopen, maakte niet uit op welke ondergrond en ze werd chagrijnig van de pijn." Dat laatste was voor Annet teveel. Alles wou ze proberen om Blackstar te helpen, maar de merrie constant pijn laten lijden, nee, dat kon ze niet over haar hart verkrijgen. Ze begon zich meer en meer af te vragen wat de beste manier was om Blackstar naar de eeuwige groene weides te laten vertrekken. Tot met Tatyana van Ipenburg een nieuw stalgenootje en een nieuwe vriendin in haar leven verscheen. Tatyana: "Toen ik Annet leerde kennen, zag ik haar regelmatig praktisch in trainen door de stallen lopen. En Blackstar, die was stokkreupel. Hij kon niet stappen op het stukje beton hier en draven was helemaal niet mogelijk. Als je dat wilde proberen, zakte ze gewoon door haar benen."

Met Blackstar ging het alsmat slechter en Annet besloot om de merrie een laatste zomer te gunnen en er dan een eind aan te maken. Alleen, daar wou Tatyana nog niet van weten. Tatyana: "Ik ben heel gericht gaan zoeken op het internet. Ik heb veel gegoogeld en uiteindelijk kwam ik bij GlucoHorse terecht. Zuiver glucosaminesulfaat en hoog gedoseerd. Annet over de streep trekken was niet gemakkelijk. Ze had het idee dat alle verhalen op de

site verkoopspraatjes waren, maar uiteindelijk liet ze zich toch overtuigen."

Uiteindelijk werden er zes potten besteld. Blackstar kreeg dagelijks GlucoHorse door het voer. "Ze is zo kieskeurig met voer, maar GlucoHorse ruikt naar appeltjes en ze at het zonder probleem." Een goed begin, maar daar bleef het niet bij. "Binnen één maand vertelde Tatyana dat mijn merrie veel ruimer liep dan voorheen. Dat kon ik nog niet geloven, maar een weekje later pushte ze mij om er weer eens op te stappen. Alleen stappen om te kijken en te voelen, niks anders, dat kan toch geen kwaad voor je merrie? Ik ben er die week nog opgegaan en ze liep veel beter en ruimer dan vóór ik GlucoHorse gebruikte. Ik heb zitten huilen op mijn paard van geluk. Ik was gelijk helemaal om, het kon dus tóch! Niet alle verhalen op het internet waren spookverhalen. Ik heb toen gelijk een draffe geprobeerd en heb nog meer zitten brullen. Maar ik heb uiteraard ook een hele grote lach op mijn gezicht gehad. Die lach heeft dagen op mijn gezicht gestaan."

Een jaar later gaat het prima met Blackstar. De merrie is gezond, vrolijk en glanst in haar vel. Tijdens de fotosessie loopt ze enthousiast over het betonweggetje – en geen twijfel – Blackstar beweegt zich daarbij honderd procent recht en regelmatig. "Zonder GlucoHorse was Blackstar er niet meer geweest, dat weet ik wel zeker," zegt Annet. "Ik sta nog altijd even sceptisch tegenover voedingssupplementen. Het gaat al te dikwijls om geldklopperij. Maar GlucoHorse, nee, dat is anders. Dat werkt écht. Absoluut." **U**